

- 1) Instytut Technologii Nafty w Krakowie im. prof. S. Pilata:
 - a) Zakład Analiz Naftowych i Badań Środowiskowych,
 - b) Zakład Oceny Własności Eksploatacyjnych Produktów Naftowych;
 - 2) Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego w Płocku — Zakład Analityczny;
 - 3) Instytut Chemii Przemysłowej w Warszawie — Zakład Usług i Ekspertyz Analitycznych;
 - 4) Centralne Laboratorium Naftowe w Warszawie — Laboratorium Badawcze;
 - 5) Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie — Laboratorium Centralne;
 - 6) J.S.H. Laboratoria Sp. z o.o. w Gdyni;
 - 7) Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego — Zakład Technologii Fermentacji.
- § 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 6 stycznia 2004 r.

w sprawie trybu wydawania świadectw jakości biokomponentów i trybu orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Świadectwo jakości biokomponentu wydaje na wniosek wytwórcy lub producenta, zwany dalej „wnioskiem”, akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów, wymieniona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 stycznia 2004 r. w sprawie określenia akredytowanych jednostek certyfikujących oraz akredytowanych laboratoriów badawczych (Dz. U. Nr 2, poz. 12).

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę wytwórcy lub producenta ubiegającego się o wydanie świadectwa jakości biokomponentu, jego miejsce zamieszkania albo siedzibę i adres;
- 2) określenie rodzaju biokomponentu przewidzianego do wprowadzenia do obrotu;
- 3) nazwę i numer dokumentu określającego wymagania normalizacyjne i normatywne stanowiące podstawę wydania świadectwa jakości biokomponentu;
- 4) oświadczenie wytwórcy lub producenta o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie badań i orzekanie

w sprawie jakości, w tym na ocenę warunków organizacyjno-technicznych u wytwórcy lub producenta, oraz o wyrażeniu zgody na poniesienie kosztów badań i certyfikacji;

- 5) datę i miejsce sporządzenia wniosku;
- 6) podpis wytwórcy lub producenta, lub osoby upoważnionej.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) sprawozdanie z badań biokomponentu wykonane w akredytowanej jednostce certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo w akredytowanym laboratorium badawczym uprawnionym do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 stycznia 2004 r. w sprawie określenia akredytowanych jednostek certyfikujących oraz akredytowanych laboratoriów badawczych;
- 2) deklarację zgodności biokomponentu z wymaganiami normalizacyjnymi i normatywnymi określonymi w dokumencie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wystawioną przez wytwórcę lub producenta.

§ 2. 1. Postępowanie w sprawie wydania świadectwa jakości biokomponentu wszczyna się z dniem wpłynięcia wniosku do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów, po uprzedniej jego rejestracji potwierdzającej spełnienie wymagań, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

2. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3, akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów niezwłocznie wzywa, listem poleconym, wytwórcę lub producenta do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

§ 3. 1. Zarejestrowane wnioski podlegają ocenie przez akredytowaną jednostkę certyfikującą uprawnioną do wydawania świadectw jakości biokomponentów w terminie 21 dni od dnia zarejestrowania albo uzupełnienia wniosku.

2. W ramach oceny wniosku akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów dokonuje oceny:

- 1) sprawozdania, o którym mowa w § 1 ust. 3 pkt 1;
- 2) zgodności biokomponentu z wymaganiami normalizacyjnymi i normatywnymi, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 3;
- 3) warunków organizacyjno-technicznych u wytwórcy lub producenta.

§ 4. 1. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w § 3 ust. 2, wydaje albo odmawia wydania świadectwa jakości biokomponentu.

2. O wydaniu lub odmowie wydania świadectwa jakości biokomponentu akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów niezwłocznie powiadamia wytwórcę lub producenta.

3. Odmowa wydania świadectwa jakości biokomponentu wymaga pisemnego uzasadnienia.

§ 5. Świadectwo jakości biokomponentu zawiera:

- 1) określenie rodzaju biokomponentu;
- 2) nazwę akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydaje świadectwo jakości biokomponentu, jej siedzibę i adres;
- 3) numer;
- 4) nazwę wytwórcy lub producenta składającego wniosek, jego miejsce zamieszkania albo siedzibę i adres;
- 5) potwierdzenie spełnienia wymagań stanowiących podstawę wydania świadectwa jakości biokomponentu;
- 6) termin jego ważności, nie krótszy niż 3 lata i nie dłuższy niż 5 lat;
- 7) datę jego wydania oraz podpis kierownika akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów lub osoby przez niego upoważnionej;

8) pieczęć urzędową akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów.

§ 6. 1. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, wymienione w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 stycznia 2004 r. w sprawie określenia akredytowanych jednostek certyfikujących oraz akredytowanych laboratoriów badawczych, po wydaniu świadectwa jakości biokomponentu, orzeka o jakości biokomponentu.

2. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów orzeka o jakości biokomponentu na wniosek akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentu.

3. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów orzeka o jakości biokomponentu po pobraniu u wytwórcy lub producenta co najmniej trzech próbek biokomponentu, w celu potwierdzenia jakości biokomponentu z wymaganiami wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 3.

4. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentów, występuje, co najmniej raz w roku w terminie ważności świadectwa jakości biokomponentów, z wnioskiem do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów o orzekanie o jakości biokomponentu.

5. Próbkę biokomponentu pobiera pisemnie upoważniony przez kierownika pracownik akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, zwany dalej „pobierającym”.

6. Jedną z pobranych próbek biokomponentu, zwaną dalej „rozjemczą próbką kontrolną”, po jej oznakowaniu w sposób umożliwiający jej identyfikację oraz po zaplombowaniu, pobierający pozostawia u wytwórcy lub producenta.

7. Rozjemczą próbkę kontrolną wytwórca lub producent przechowuje w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości biokomponentu, do czasu jej zwolnienia przez kierownika akredytowanej jednostki

certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów.

8. Pozostałe próbki biokomponentu pobierający plombuje i oznacza w sposób ustalony przez kierownika akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów.

§ 7. 1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w § 6 ust. 8, pobierający sporządza protokół pobrania próbek, zwany dalej „protokołem”.

2. Protokół zawiera:

- 1) numer i datę protokołu;
- 2) nazwę wytwórcy lub producenta, u którego pobrano próbki;
- 3) datę pobrania próbek biokomponentu;
- 4) określenie miejsca pobrania próbki biokomponentu;
- 5) określenie numeru partii biokomponentu lub zbiornika, z którego dokonano pobrania próbki biokomponentu;
- 6) informacje o:
 - a) oznakowaniu rozjemczej próbki kontrolnej,
 - b) numerze plomby nałożonej na pojemniku, do którego pobrano rozjemczą próbkę kontrolną;
- 7) wskazanie dokumentu określającego wymagania normalizacyjne i normatywne, na podstawie których pobrano i zabezpieczono próbki biokomponentu;
- 8) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pobierającego;
- 9) podpisy:
 - a) wytwórcy lub producenta, lub upoważnionej osoby,
 - b) pobierającego.

3. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje wytwórca lub producent, lub osoba upoważniona, drugi egzemplarz pobierający dołącza do akt sprawy, a trzeci egzemplarz pobierający przekazuje do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów.

4. O odmowie podpisania protokołu przez wytwórcę lub producenta, lub osobę upoważnioną oraz przyczynie tej odmowy pobierający dokonuje wzmianki w protokole.

5. Odmowa podpisania protokołu przez wytwórcę lub producenta, lub osobę upoważnioną nie stanowi przeszkody do przekazania pobranych próbek biokomponentu do badań przeprowadzanych w trybie orzekania o jakości biokomponentu.

§ 8. 1. Pobierający niezwłocznie dostarcza pobrane próbki biokomponentu do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości biokomponentu.

2. Próbki biokomponentu dostarczone do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowanego laboratorium badawczego uprawnionego do wykonywania badań jakościowych biokomponentów oznacza się jako:

- 1) próbkę;
- 2) próbkę kontrolną.

3. Wyniki badań próbki odnosi się do jakości całej partii biokomponentu znajdującego się w pojemnikach wytwórcy lub producenta, z których ją pobrano.

4. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów niezwłocznie powiadamia o wynikach badań próbki akredytowaną jednostkę certyfikującą uprawnioną do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentu, oraz wytwórcę lub producenta.

5. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów przechowuje próbkę kontrolną w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości biokomponentu do czasu upływu terminu złożenia odwołania przez wytwórcę lub producenta.

§ 9. 1. Wytwórca lub producent może złożyć pisemne odwołanie od wyników badań próbki do akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentu, w terminie 7 dni od daty otrzymania wyników badań próbki.

2. Do odwołania, o którym mowa w ust. 1, wytwórca lub producent dołącza rozjemczą próbkę kontrolną.

3. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentu, po wniesieniu przez wytwórcę lub producenta odwołania, wyznacza akredytowaną jednostkę certyfikującą uprawnioną do wykonywania badań jakościowych biokomponentów albo akredytowane laboratorium badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, inne niż dokonujące badania próbki, do przeprowadzenia badania próbki kontrolnej oraz rozjemczej próbki kontrolnej w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia otrzymania próbek.

4. Wynik badania próbki kontrolnej potwierdza się badaniem rozjemczej próbki kontrolnej, którego wynik jest ostateczny.

§ 10. 1. Akredytowana jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości biokomponentu, w przypadku gdy biokomponent nie spełnia wymagań określonych w świadectwie jakości, cofa to świadectwo, określając termin i warunki, po których spełnieniu świadectwo jakości biokomponentu może zostać ponownie wydane.

2. Kierownik akredytowanej jednostki certyfikującej uprawnionej do wydawania świadectw jakości biokomponentów, która wydała świadectwo jakości bio-

komponentu, cofając świadectwo jakości biokomponentu, niezwłocznie zawiadamia o tym:

- 1) ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 2) wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę wytwórcy lub producenta.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 17 grudnia 2003 r.

w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych

Na podstawie art. 34 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wymagania w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych, określają tabele wymagań stanowiące załącznik do rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o stanowiskach służbowych oraz o grupach zaszeregowania tych stanowisk, należy przez to rozumieć stanowiska służbowe i grupy zaszeregowania stanowisk służbowych, o których mowa w przepisach w sprawie zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego.

§ 2. 1. Warunkiem mianowania lub powołania policjanta na stanowisko służbowe komendanta Policji lub jego zastępcy, dowódcy oddziału lub jego zastępcy, a także na stanowisko kierownika komórki organi-

zacyjnej lub jego zastępcy, zaszeregowane do grupy uposażenia zasadniczego od „18” do „12”, jest posiadanie przez niego wykształcenia wyższego z tytułem zawodowym magistra lub innym równorzędnym.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na mianowanie lub powołanie policjanta na stanowisko służbowe, o którym mowa w ust. 1, zaszeregowane do grupy uposażenia zasadniczego od „14” do „12”, jeżeli posiada on wykształcenie wyższe z tytułem zawodowym inżyniera lub licencjata, przy spełnieniu pozostałych wymagań w zakresie kwalifikacji zawodowych i stażu służby.

3. Policjant, o którym mowa w ust. 2, posiadający wykształcenie wyższe z tytułem zawodowym licencjata, który został powołany na stanowisko służbowe komendanta Policji, zaszeregowane do „14” grupy uposażenia zasadniczego, jest obowiązany uzupełnić wykształcenie i uzyskać tytuł zawodowy magistra (równorzędny) w terminie 4 lat od dnia powołania na stanowisko.

§ 3. 1. Policjant uzyskuje kwalifikacje zawodowe wyższe:

- 1) ogólne — po ukończeniu Wyższej Szkoły Policji;
- 2) w specjalności kryminalnej, prewencyjnej lub służby wspomagającej — po ukończeniu szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych w odpowiedniej specjalności.

2. Ukończenie szkolenia oficerskiego bez specjalności, złożenie egzaminu oficerskiego bez specjalności oraz ukończenie szkolenia oficerskiego dla absolwentów wydziału prawa uważa się za równoznaczne z uzyskaniem kwalifikacji zawodowych wyższych ogólnych.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036.